156| Πᾶς ὁ Ἐμὲ γιγνώσκων καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀτραπὸν γιγνώσκει ἀφ’ ἑαυτοῦ, ὡς μετ’ Ἐμοῦ συνδεόμενος καὶ ἐν αὐτῇ ὑπ’ Ἐμοῦ καθοδηγούμενος.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/156-πᾶς-ὁ-ἐμὲ-γιγνώσκων-καὶ-τὴν-ἑαυ/

Πᾶς ὁ Ἐμὲ γινώσκων τὴν Ἀλήθειαν τὴν ἐν Ἐμοὶ κρυπτομένην ἀποκαλύπτει ἐν ἑαυτῷ καὶ κατέχει ὡς ἰδίαν ἑαυτοῦ γνῶσιν.

Πᾶν τὸ ἐν Ἐμοὶ ταὐτὸν ἐν αὐτῷ, ὡς ἴδιον αὐτοῦ γινόμενον, ὡς ἀπόρροια ἰδίας αὐτοῦ σκέψεως καὶ γνώσεως πολλάκις ἐκδηλοῦται.

Ἀλλ’ ὁ ἐμὲ γινώσκων, πλήρως τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν αὐτοῦ ἀνέλιξιν ἐν Ἐμοὶ ἀποκαθιστᾷ καὶ ἐν τῇ ἐπιτευχθησομένῃ πλήρει αὐτῆς ἀποκαταστήσει πλήρως καὶ Ἐμὲ διαγινώσκει καὶ τὴν ἀτραπὸν τὴν πρὸς Ἐμὲ ὁδηγοῦσαν καί συνδέουσαν αὐτὸν πρὸς Ἐμὲ πλήρως διαγινώσκει.

Ἕκαστος τὴν ἀτραπὸν αὐτοῦ διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὀφθαλμῶν διαβλέπει καὶ αὐτὴν διὰ τῆς ὁλοὲν γινομένης τελειοποιήσεώς του πληρέστερον διαγινώσκει, ἄχρις οὗ πλήρως ἀποκατασταθῇ ἐν Ἐμοί, ὁπότε ἡ ἀτραπὸς αὐτοῦ αὕτη πλήρως διαφωτιζομένη πληροῖ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ Φωτὸς καὶ οὕτω δύναται νὰ διακρίνῃ καὶ τὰς ἐλαχίστας ἐν αὐτῇ λεπτομερείας ἔχων πλήρη συναίσθησιν τῶν μεταξὺ Ἐμοῦ καὶ αὐτοῦ δεσμῶν, οἵτινες μᾶς συνδέουσιν.

Εἰς ἕκαστον συνδεόμενον ποικιλοτρόπως μετ’ Ἐμοῦ ἀποκαλύπτω εἰς αὐτὸν τὴν ἀτραπὸν αὐτοῦ καὶ προτρέπω αὐτόν, ἵνα ἀπροσκοπτώτερον ἀκολουθήσῃ ταύτην, ἵνα δι’ αὐτῆς Μὲ γνωρίσῃ καλύτερον, διότι, ἐφ’ ὅσον ἐν αὐτῇ ἀνυψοῦται καὶ προσπλησιάζει εἰς τὴν ἀνιοῦσαν πρὸς Ἐμὲ κατεύθυνσιν, καὶ τὸ τέρμα αὐτῆς, κατὰ τοσοῦτον θὰ δύναται νὰ γνωρίζῃ τὰ ἐν τῷ Κόσμῳ Μου καί ἐκ τοῦ Κόσμου Μου ἀπορρέοντα καὶ κατὰ τοσοῦτον ἐπαυξανομένης τῆς γνώσεως αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θὰ δύναται νὰ ἀντιπαραβάλῃ τὰ τοῦ Κόσμου Μου πρὸς τὰ τοῦ κόσμου, ἐν ᾧ ζῇ καὶ νὰ ἀντιλαμβάνεται καὶ διακρίνῃ τὴν διαφοράν, ἥτις ὑφίσταται μεταξὺ αὐτῶν.

Οὐδεὶς ὅμως διὰ τῆς ἐπενεργείας ἄλλου καὶ **ἄνευ τῆς ἰδίας αὐτοῦ προσπαθείας ἀναγωγῆς καὶ τελειοποιήσεως δύναται νὰ διαδράμῃ τὴν ἀπόστασιν, τὴν χωρίζουσαν αὐτὸ ἀπὸ Ἐμέ,** χωρὶς νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τῆς ἀτραποῦ, τῆς εἰς ἕκαστον ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ πείρας

ἀποκαλυφθείσης.

Ἕκαστος ἄνθρωπος, ὡς ἔχων ἰδίαν καὶ κεχωρισμένην ψυχὴν καὶ ἀτομικὴν ὑπόστασιν, οὕτως ἔχει καὶ ἰδίαν ἀτραπόν. Ἡ ἀποκάλυψις αὐτῆς εἰς αὐτὸν παρ' Ἐμοῦ δὲν σημαίνει καὶ ὅτι οὗτος κατέστη ἱκανὸς νὰ διανύσῃ τὴν μέχρις Ἐμοῦ ἀπόστασιν καθοδηγούμενος, χειραγωγούμενος καὶ ὑποβασταζόμενος παρ' Ἐμοῦ. Ὀφείλει οὗτος, ἅπαξ γνωρίσει τὴν ἀτραπὸν αὐτοῦ ταύτην, νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτὴν στερρῶς καὶ ἐπ' αὐτῆς βαδίζων διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ δυνάμεων.

Ἐφ' ὅσον δὲ θὰ ἀνέρχηται τὴν πρὸς Ἐμὲ ἀνιοῦσαν κατεύθυνσιν αὐτῆς, ἐπὶ τοσοῦτον οἱ πόδες αὐτοῦ θὰ ἰσχυροποιοῦνται καὶ ἐπὶ τοσοῦτον αἱ δυνάμεις αὐτοῦ θὰ ἐπαυξάνουν ἐνισχυόμεναι ὑπὸ τῆς συντελουμένης ἐν αὐτῇ πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς προόδου καί ἀνυψώσεως, ἥτις θὰ ἐπιφέρῃ τὴν διάνοιξιν τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ὀφθαλμῶν καὶ οὕτω θὰ δύναται νὰ διακρίνῃ εἰς τὸ περιβάλλον αὐτὸν Πνευματικὸν Φῶς καθαρωτέραν καὶ διαυγεστέραν τὴν εἰς αὐτὸν ἀποκαλυπτομένην παρ' Ἐμοῦ Ἀλήθειαν.

Δὲν εἶναι ὅθεν ἡ ὑπόδειξις ἢ ἀποκάλυψις τῆς ἀτραποῦ εἰς ἕκαστον ἐξ ὑμῶν καὶ τὸ μέσον τῆς ἐν Ἐμοὶ πλήρους ἀποκαταστάσεως ὑμῶν ἄνευ τῆς ἀτομικῆς καὶ ἰδίας ὑμῶν προσπαθείας πρὸς τοῦτο.

Μόνον ἐὰν ἀδιακόπως καὶ συνεχῶς ἐπιδιώκετε τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικήν σας ἀνέλιξιν καὶ τελειοποίησιν, βαδίζοντες στερρῶς ἐπὶ τῆς ἀποκαλυφθείσης εἰς ὑμᾶς ἀτραποῦ, μόνον ἐὰν οἱ δημιουργηθέντες διὰ τοῦ τρόπου τούτου δεσμοὶ ὑμῶν δὲν χαλαρωθῶσιν, θὰ δυνηθῆτε νὰ φθάσητε δι' αὐτῆς εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ ὑμῶν καὶ νὰ γνωρίσητε τόσον Ἐμὲ ὡς καὶ τὴν ἐν Ἐμοί καὶ τὸν Κόσμον Μου ἐγκρυπτομένην Ἀλήθειαν.

Τινὲς ἐκ τῶν ἀκολουθούντων τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν εἰς αὐτοὺς ἀτραπὸν εἴτε παρέμειναν προσκεκολλημένοι ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς, εἴτε παρεξέκλιναν ταύτης, ἀκολουθήσαντες ἄλλην ἀντίθετον αὐτῆς ὁδόν.

Ἡ ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεως αὐτῶν ὑπ' Ἐμοῦ χαλάρωσις τῶν ὑφισταμένων μεταξύ μας δεσμῶν **ἐπιφέρει τὴν ἐπικάλυψιν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν διὰ πυκνοῦ νεφελώματος,** τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιτρέπει τότε εἰς αὐτὸν νὰ διακρίνῃ τὰ πρὸ αὐτοῦ ἀντικείμενα ἔστω καὶ φωτιζόμενα δι' ἁπλέτου φωτὸς καὶ ὡς ἐκ τούτου οὗτος ἐπὶ μακρὸν παραμένει ἐν τῇ δημιουργηθείσῃ ὑπ' αὐτοῦ σκιᾷ ἐν τῷ Κόσμῳ Μου καθηλωμένος ἕως ὅτου συνερχόμενος καὶ καταβάλλων δραστηριωτέρας τῶν προτέρων ἐνεργείας, ὅπως ἐπανασυνδεθῇ ἐκ νέου μετ' Ἐμοῦ, ὁπότε καὶ πάλιν ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸν ἡμίφωτος, θέλει ἐπανέλθει ἐπὶ τῆς ἐγκαταλειφθείσης ἀτραποῦ του, ἀκολουθῶν ταύτην ἐν τῇ ἀνιούσῃ πρὸς Ἐμὲ κατευθύνσει της διὰ στερεωτέρων βημάτων καὶ ἀσφαλέστερον καὶ ἀπροσκοπτώτερον διανύων αὐτὴν καὶ διαυγέστερον ὑπὸ τοῦ περιβάλλοντος καὶ πάλιν φωτὸς διαβλέπων καὶ διακρίνων τὰ πρὸ αὐτοῦ, ὑπ' αὐτὸν καὶ πέριξ αὐτοῦ ἀντικείμενα.

Τινὲς ἐκ τῶν Ἀκολούθων Μου βεβαρυμένοι ἐκ τῶν προγενεστέρων τῆς παρούσης ζωῆς σφαλμάτων, δὲν δύνανται παρ’ ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν νὰ διακρίνωσι τὴν πρὸ αὐτῶν κειμένην καὶ διανοιγμένην ἀτραπόν. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν κεκαλυμμένοι ὑπὸ τοῦ κελύφους τῶν ὑλικῶν ἀδυναμιῶν, ἀδυνατοῦσι νὰ διαπεράσωσι τὴν ἀχλύν, ἥτις τοὺς ἐπισκιάζει. Μόνον διὰ τῆς ἐντεταμένης καὶ διαρκοῦς αὐτῶν προσπαθείας καὶ προσηλώσεως, διὰ τῆς ἀφοσιωμένης αὐτῶν πίστεως, δι’ ἐνδομύχου καὶ ὁλοψύχου προσευχῆς, δυναμένης νὰ προκαλέσῃ τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν αὐτῶν ἔξαρσιν καὶ διὰ συνεχοῦς αὐτῶν πρὸς Ἐμὲ διανοητικοῦ συλλογισμοῦ, δύναται νὰ διαλύσωσι τὸ περιβάλλον αὐτοὺς νέφος καὶ νὰ ἀφήσωσι ἐλευθέρας τὰς Ἀκτῖνας τοῦ Πνευματικοῦ Μου Φωτὸς νὰ διαφωτίσωσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ νὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς τοὺς διανοιγέντας πνευματικοὺς αὐτῶν ὀφθαλμοὺς νὰ ἀντιληφθῶσι καὶ διακρίνωσι τὴν πρὸ αὐτῶν ἐκτεινομένην ἀτραπόν.

13/9/1940